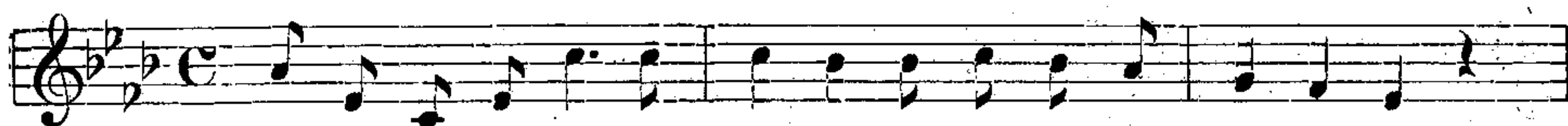

388.

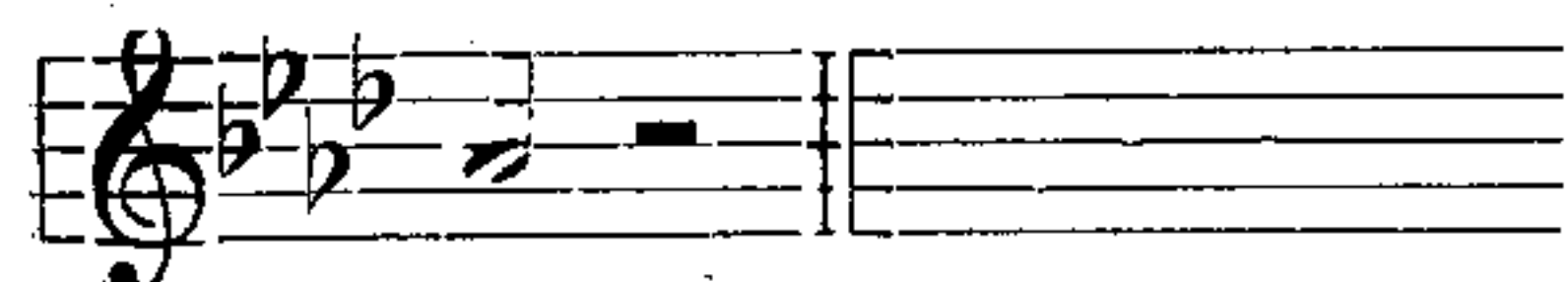
Z Ořechova.

Vo-ře-chovské koste - li-ček, vedle ně-ho čer-né les.

Ješ-če se po-dí-vám, ješ-če se po-dí-vám, je-de-li můj mi-lé

dnes.

Vořechovské kosteliček,
vedle něho černé les.
[: Ješče se podívám, :]
jede-li můj milé dnes.

Jede, jede, von to jede,
na svém vraným koničko;
[: von sobě připíná, :]
na levé bok šavličko.

389.

Z Hutiska.

Allegretto.

Když já po-je-du přes ten les, je-nom mne, koní-čku, pěkně nes.

Stúpaj a stúpaj, je-nom ne-dú-paj, do-nes mne, ko-ní-čku,

kde sám chceš.

Když já pojedu přes ten les,
jenom mne, koničku, pěkně nes.

Stúpaj a stúpaj,
jenom nedúpaj,
dones mne, koničku, kde sám chceš!

Když jsme na louce seděli,
oba jsme, můj milý, plakali,
já jsem plakala
ai želila,
že jsem tě, synečku, podvedla.